

живѣемъ за Бога, ние ще имаме условия на този безграниченъ и безпрѣдѣленъ животъ. Защо е така? Защото отношенията на тѣзи малки коренчета се опрѣдѣлятъ отъ отношенията ни къмъ Бога. Прави ли сж моитѣ отношения къмъ Бога, въ каквото и да е направление, азъ ще бѣда живъ. Ако моитѣ отношения и къмъ най-малкото коренче сж любовни, ще имамъ всичкото съдѣйствиe на Бога. Ако ти, като нѣкой търговецъ, като нѣкой земледѣлецъ, или като нѣкой учителъ душата ти е пълна съ онази Божествена Любовь и се разширява, животътъ ти ще се осмисли. Но, ако ти си царъ даже, а нѣмашъ тази Любовь короната на главата ти ще бѣде тежка. Нѣкой казва: азъ ще се откажа отъ това учение, азъ ще се откажа отъ Любовта, Мъдростта и Истината. Да се откажешъ отъ Любовта, значи да се откажешъ отъ живота. Да се откажешъ отъ Мъдростта, значи да изпаднешъ въ робство, въ безумие. Да се откажешъ отъ Истината, значи да влѣзешъ въ ада. Да възприемешъ Любовта, това е животъ. Да възприемешъ Мъдростта, това е свѣтлина. Да възприемешъ Истината, това е свобода, широкъ замахъ. Тѣзи нѣща трѣбва да ги схванемъ колективно и общо да разрѣшимъ този въпросъ. Не е въпросътъ да направимъ щастливъ само единъ човѣкъ.

Казва се въ Писанието: „Блаженъ онзи рабъ“. Кой рабъ? Сега, всички ние, и тукъ, и въ Америка, и въ Англия, и въ Франция, и по-нисшитѣ, и по-висшитѣ отъ насъ същества, всички служатъ на единъ господарь, когото наричатъ Господъ. Господъ е проявление на онази велика Любовь, въ